

μπήκη στην κρεββατοκάμαρα που είχε γίνει το έγκλημα. Έκει ο Τζιόγκαν τον έπιασε απότομα από το χέρι και δείχνοντάς του το κρεβάτι του δόκτορος, του είπε μ' ύποπληκτη φωνή:

— Τζώρτζι, ήξερες ότι ο δόκτωρ Ντέλυ ξαπλωνόταν πολύ έντονα και διάβαζε αρκετή ώρα πριν να τον πιάσει ο ύπνος. Έτσι είχες προσχεδιάσει τη δολοφονία. Εφοδιάστηκες μ' ένα μαχαίρι, ανέθεκες αθόρυθα ως το δωμάτιο του κι άνοιξες προσεκτικά την πόρτα. Ο γιατρός όμως σ' αντελήφθη κι έσοι τότε ώρηθησες επάνω του και του κάρφωσες το μαχαίρι στο στήθος. Το σώμα όμως του θύματός σου κλιστίστηκε καταγής. Τα χέρια σου είχαν γεμίσει αίματα. Είχες τυφλωθεί από τη μαγιά του έγκλημάτος. Δεν ήξερες τι έκανες κι άρχισες τότε να κομματιάζεις τον δόκτορα με λίσσα!...

Στά λόγια αυτά του άστυνομου, ο Τζώρτζι Ντάμιαρ έχασε την ψυχραιμία του και τὰ δόντια του άρχισαν να χτυπούν από τον τρόμο. Ξαφικά θόγγηξε με πνιγμένη φωνή:

— Έλεος! Έλεος! Μή με βασανίζετε και θα τὰς τὰ πώ δλα! ... δλα! Έγώ σκότασα τον ευεργέτη μου. Ήθελα να τον κλέψω! Τα λεφτά που μου είχε δώσει τὰ είχα χάσει στα χαρτιά. Ήτρεπόμουν να τὸ ξαναζητήσω άλλα. Ναι, πράγματι, έκεινη τη νύχτα ανέθεκα κρυφά ως το δωμάτιο του. Ο γιατρός διάβαζε. Μόλις μ' αντίκρισε με ρώτησε τί θέλω. Μά εγώ δεν τὸύ άπάντησα. Πήδηξα επάνω του και τὸύ κάρφωσα τὸ μαχαίρι μου στο στήθος. Έκεινος προσπάθησε να σωθῆ και κλιστίστηκε στο πάτωμα μουγκρίζοντας σαν ζωώ που τὸ σφάζουν. Τρομοκρατημένος από τίς φωνές του, άρχισα να τον χτυπώ με τὸ μαχαίρι μου, άσπου τον είδα ότι δεν σάλευε πιά. Τότε τον σήκωσα και τον έβαλα πάλι στο κρεβάτι. Έπειτα πήγα στο διπλανό δωμάτιο τὸυ μπάνιου, έπλυνα τὰ χέρια μου κ' έβγαλα τὸ αίμα του από τὰ ρούχα μου. Μά τότε συνήλθα και μ' έπιασε ένας τρομαχτικός φόθος. Έφυγα λοιπόν γρήγορα από τὸ σπίτι τὸυ δόκτορος, χωρίς να τολμήσω ν' άγγιξω τὸ χρηματοκιβώτιό του. Χωρίς να τολμήσω να τὸν δω. Κατόπιν πήγα και κρύφθηκα στο ξενοδοχείο μου στο Χάρλεμ όπου και με ανέλαθαν. Για τ' όνομα τὸυ Θεοῦ, πάρτε με από δω μέσα! Δεν μπορώ να βλέπω αυτό τὸ καταραμένο κρεβάτι. Προτιμῶ χίλιες φορές τὴν ηλεκτρική καρέκλα!

Οι άστυνομοί τὰ είχαν χάσει άπ' αυτές τίς άποκαλύψεις. Μόνο ο Ουίλλιαμ Τζιόγκαν, τὸ πιδ παλιῶ λαγωνικό τῆς Γενικής Ασφαλείας διατηρούσε τὴν άπάθειά του.

— Έλα, Τζώρτζι, είπε, μ' άπλότητα στον έγκληματία, ἡ δουλειά μας τέλειωσε. Μπορούμε να πηγαίνουμε. Από δω και πέρα οί δικασταί σου θα έχουν τὸ λόγο...

Κι' άδήςγησε πάλι τὸν άπαίσιο έγκληματία στις φυλακές τὸυ Σινγκ-Σινγκ.

Ο Τζώρτζι Ντάμιαρ, ο δολοφόνος τὸυ φιλόπρωπου γιατροῦ Ντέλυ, πρόκειται να δικασθῆ μετά λίγους μήνες κ' άσφαλῶς δεν θα γλυτώσει τὸ θάνατο. Αυτό άλλωστε ζητούν κι' όλοι οί Αμερικανοί πὸς άγαπούσαν και σεβόντουσαν τὸν καλὸ δόκτορα Τζώρτζι Ντέλυ που ἦταν μοιραίῶ και κομματιασθῆ από τὸν πιδ άγαπημένο του όπρητή.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Είχε εξακριβωμένο ότι πολλά άνεκτήμητα χειρόγραφα, που είχαν χαθῆ, βρέθηκαν αργότερα σε μέρη, στα όποια κανείς δεν περιμένα να υπάρχουν. Έτσι, τὸ πρωτότυπο τὸυ Οργανισμοῦ Χάρτου τῆς Άγγλίας, τῆς περίφημης «Magna Charta», βρέθηκε πεταγμένο μέσα σ' ένα ραφτάδιο. Λέγεται μάλιστα ότι ένας πελάτης τὸυ ραφτάδιου αὐτοῦ πρόσεξε τίς σφραγίδες, που ἦσαν πάνω στο χάρτη, τη στιγμή που ὁ ράφτης τὸν ξετύλιγε για νὰ τὸν κόψῆ και νὰ κατασκευάσῆ μ' αὐτὸν διάφορα εσαυτόν. Έπειδὴ δὲ τὸυ έκαναν έντιμῶς ἡ σφραγίδες αυτές, άγόρασε τὸν χάρτη γιάμερικῆς δεκάρες, ἄν και δὲν ήξερε τὴ μεγάλη θύρη τὸυ Βρετανικοῦ Μουσείου και κανείς, ὅσο πλούσιος κ' ἄν είνε, δὲν μοιραίε νὰ τὸν άγοράσῆ.

Επίσης τὰ χειρόγραφα τὸυ άριστοφράγματος τὸυ Τέννyson «ΕΙς Ανανήωση», βρέθηκαν, μετά τὸ θάνατό του, μέσα στο θρηιαίρι μιάς φτωχιάς γυναίκας.

Ένα άρχαιο πάλιν Έλληνικό χειρόγραφο βρέθηκε ανάμεσα σ' άλλα παλιόχαρτα, με τὰ όποια κάποιος φραζῆς έτύλιγε τὰ φάρμακα του!

Είχε γνωστόν τέλος, ότι τὸ άρχαιότερο Έλληνικό χειρόγραφο τῆς Καινῆς Διαθήκης έπρόκειτο να και, μολὴν δὲ άλλα άρχαιστα χαρτά μιάς μονῆς τῆς Σύρου, κ' ότι τὸ έσωσε ένας Ρώσος έπισκέπτης τὸυ μοναστηριοῦ, ὁ όποίος τὸ μετέφερε στην Πετρούπολι και τὸ έχαρισε στον Τσάρκο...

Αλλά μήπως δὲν πουλήθηκαν σε διάφορα μπαζάκια τὸν Αθηνών, με τὴν οκά, χιλιάδες χιλιάδων έγγραφοῦ τῆς Έλληνικῆς Επαναστάσεως; Και μήπως δὲν συμβαίνει αὐτὸ και σήμερα κάποι; *

Κατὰ τὴ γνώμη ἐνὸς Γερμανοῦ ἐπιστήμονος, κάθε τρίχα τὸν μαλλίων τῆς κεφαλῆς μᾶς μπορεῖ να κρατήσῆ βάρος 113 γραμμαρίων. Έτοιμένως, ὅλες μὲθὴ ἡ τρίχες τὸν μαλλίων τῆς κεφαλῆς τὸυ ἀνθρώπου μοιροῦν, κατά μέσον ὄρον, να ἀντέξουν σὲ βάρος 10—12 κίλιανταρον! ... *

Νὰ και μᾶ πρωτότυπη ἀλλά και παράδοξη γνώμη γιά τὸ ἀδιάρητό μᾶς : Τὸ ἀδιάρητό μᾶς, λοιπόν, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Α και τελειώνει στὸ Ω, γιατί ὁ ἀνθρώπος διαν γεννιέται και εἰς ξεφώνιζοντα : "Α... ὦ!... οὐά!... κ' διαν πεθαίνει βογγάει : "Ω!... ὦ!... ὄχ!... *

Τὸ ἐπάγγελμα τῆς γουοβερνάντας εἶνε σήμερα ἀρκετὰ προσοδοφόρο. Υπάρχουν γουοβερνάντες που παίρνουν μισθὸ ἀνωτέρου ἀπὸ ἐκεῖνον που παίρνουν διάφορο, τιμητάραζα, ταγματάραζα και γινασιαράζα. Αναφέρεται μάλιστα ότι ἡ γουοβερνάντα τὸν παιδιῶν τὸυ Αμερικανοῦ ἐκαιομηριοῦζου Ουίλλιαμ Ούϊτσον, ἡ μίς Βενδ, παίρνει μισθὸ 20.000 δολάρια τὸ χρόνο, δηλαδή 3.000.000 δραχμῆς! ... *

Πρὸ τριάντα χρόνων ἡ Άγγλίδες ἐδοῦναν περισσότερα χρήματα γιά τὴν ἀγορὰ γαντιῶν, παρὰ γιά όλα τὰ άλλα τους φορέματα και στολίδια. Ἡ Άγγλίς μικροαστῆ, που δὲν εἶχε παρὰ δύο και τρία μόνον ζαγάρια γαντιῶν, ντροπέτανε νὰ παρουσιασθῆ στις φίλες τῆς. Ἡ πλούσιος ἀντιθέτως Άγγλίδες διαιποῦσαν 200 ὃς 500 λίρες τὸ χρόνο γιά τὴν ἀγορὰ γαντιῶν. Αναφέρεται μάλιστα ότι κατά τὴ δημοστασία, που ἔγινε γιά τὴν ἐκποίησι τὸν φορεμάτων τῆς δωῆσεως τὸυ Σένσεροστ, πουλήθησαν περισσότερα ἀπὸ 2.000 ζαγάρια γαντιῶν! ... *

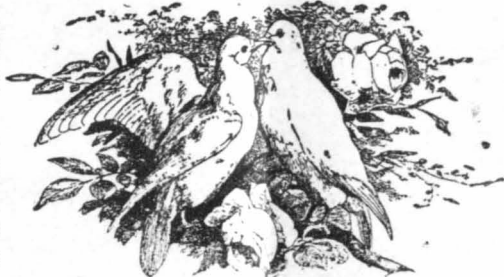
Στὰ 1904 ἔνα γυναικίε περιοδικό, που ἐξεδίδετο στην Αθήνα, ρωτήσε τίς ἀναγνώστριές του «Ποῦ ἰδέα ἔχουν γιά τὸ γάμο. Μιά λοιπόν ἀπὸ αυτές ἐστειλε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντησι :

«Εἶνε καλὸν νὰ ὑπανδρευθῆμα, ἀλλά καλύτερον... νὰ μὴν ὑπανδρευθῆμα!»! ... *

Εἶνε ζήτημα ἄν ἔχει ἀρθεῖ ὁ ἀνθρώπος ζωῶ, πτηνὸ ἢ έντομο, που νὰ μὴν ἐδοκίμασε τὴ γειῶν τὸυ κρείττονος τὸυ!

Έτσι, ὁ περίφημος Έγγλέζος περιηγητῆς Λίνδε, ὁ όποίος εἶχε σκοτώσει και φάει ἐκατοντάδες...λεσταυράδιων, ἔλεγεν ότι τὸ κρέας τὸυ αεροπόρου αὐτοῦ θηρίου εἶνε περισσότερο νόστιμο ἀπὸ τὸ κρέας τὸυ ωοκαριοῦ! ... *

Ο παριμάγος πάλιν Αμερικανὸς κινήγος Φρανσέλ Χάϊον ἐξηννοῦσε τὸ κρέας τῆς...θαννας! Καί πολλοί όμως ἄλλοι περηγηταί βεβαίωνουν ότι τὸ ψητὸ τὸυ καγκουρὸ εἶνε νοστιμώτερο ἀπὸ τὸ κρεάτι. Ἡ σόπτα μάλιστα τὸυ καγκουρὸ εἶνε — λένε — εὐγευστώτερη και θρεπτικώτερη ἀπ' τὴ σόπτα που παρασκευάζεται ἀπὸ οὐρὰ βοδιῶ! ... *

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

ΤΟ ..ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟ!

«Όπως όλοι οί διάσημοι, έτσι κι' ὁ διάσημος ἠθοποιὸς Νοβέλλι λάθαινε καθημερινῶς πολλές ἐπιστολές ἀπὸ γνωστοῦς και άγνωστοῦς θαυμαστάς του. Έτσι μιά μέρα έλαβε και τὸ ἀκόλουθο γράμμα.

«Αξιότιμη κύριε,

»Εἶμαι τὸ μόνο στήριγμα τῆς οικογενείας μου. Σε μιά στιγμή τρέλλας, έπαιξα στο χρηματιστήριο και έχασα δέκα χιλιάδες λιρέτες, ἡ όποιες δὲν ἦσαν δικές μου. Γνωρίζοντας τὴν καλοκαγαθία σας, σὰς ζητῶ τὸ ποσὸν αὐτὸ ὡς δάνειο. Δεν ἔχω παρὰ μόνον δύο διεξόδους ἀπὸ τὴν τραγική θέσι μου: τὴν συνδρομῆ σας ἢ ἔνα περιστροφή.

Μέ ἀπειρον εὐγνωμοσύνην

N. K.»

Ο Νοβέλλι, ἀφοῦ σκέφτηκε ἀρκετὴ ὥρα, ἔγραψε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντησι:

«Κύριε, μου εἶνε ἀδύνατο να σὰς δανείσω τὸ χρήμα. Σὰς δανείζω όμως...τὸ περιστροφή μου!»

Και μαζὺ με τὸ γράμμα ἀπέστειλε στον χαμένο παύκτη ἔνα περιστροφή...ξόλινο, με τὸ όποιο εἶχε αὐτοκτονήσει κάποτε σ' ἔνα δράμα.

